

I øvrigt havde vi for et par uger siden et forslag af miljøministeren til behandling af grønne regnskaber, og der foreslog jeg, at når vi skal til at forny dem, skal vi bygge meget mere ind i de grønne regnskaber. Så skal vi bygge noget ind om arbejdsmiljø, etik, bæredygtighed og noget om, hvordan man udvikler sine produkter, så de har en længere levetid, noget om, hvilken kontrol man har med sin underleverandør i Kina osv. osv. Det er en stor sag, og der skal vi passe på ikke at lave noget, der er så stramt, at det ikke er til at arbejde med for virksomhederne.

Jeg mener, at man skulle begynde med at lave sådan noget, som jeg kunne kalde en etik- og bæredygtighedsrapport eller noget i den retning, hvor man kunne sammenfatte alle de her områder, som ville være med til at gøre verden bedre. Det må godt være lidt kompliceret og koste lidt penge. Det mener jeg vi skal bruge noget af vores overskud til, men det her forslag stemmer vi imod.

Mogens Andreasen (UP):

Jeg vil godt sige om det her forslag, at det er en ny afgift på virksomhederne.

Vi har jo set igennem de sidste år, at der er pumpet millioner af kroner ud til afgifter ude på virksomhederne, som begrænser virksomhedernes muligheder.

Er det her lovforslag udtryk for, at Arbejdstilsynet ikke fungerer, eller er det udtryk for, at samarbejdsudvalgene på virksomhederne ikke fungerer? Er det et udtryk for, at bedriftssundhedstjenesten ikke fungerer ude på virksomhederne? Eller er det rent og skært et spørgsmål om at få nogle penge i statskassen?

Jeg synes, at regeringen skal begynde at tænke lidt på, at dansk erhvervsliv er det, vi lever af, og jeg kunne godt lide at vide, hvor længe regeringen fortsat vil pålægge byrder af økonomisk art på virksomhederne. En skønne dag når vi altså dertil, at der ikke er nogen som helst muligheder for, at virksomhederne kan oprette nye arbejdspladser og opsuge den ledige arbejdskraft, der er.

Hvis det er rigtigt, at der ikke er nogen af det ting, jeg nævnte, der fungerer, jamen så betragter jeg det her på lige fod med det, der foregår i arbejdsformidlingen. Den fungerer nemlig heller ikke.

Problemet, vi står med, er, at der er så mange ledige, der ikke kan komme ud på arbejdsmarkedet, og at vi skal en helt anden vej end denne

her for at få det til at fungere, og jeg synes, at det forslag, regeringen kommer med her, er helt forkert, og jeg vil helt sikkert stemme imod det.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil godt indlede med at sige til specielt Venstre og Det Konservative Folkeparti: Op med humøret!

Der bliver tegnet et billede, et vrangbillede, af virkeligheden. Der er en række virksomheder, der har set det fornuftige i at arbejde meget intensivt med den forebyggende indsats.

Når man hørte Venstres og Det Konservative Folkepartis ordførere, fik man det indtryk, at det var hovedparten af virksomhederne. Det kan vi dokumentere så langtfra endda er tilfældet. Der er heller ikke i de diskussioner, jeg har ført det sidste halve års tid, nogen, hverken erhvervsledere eller faglige folk, der har givet mig anledning til at tro, at en incitamentspakke, som vi har lagt ud med, vil virke demotiverende for arbejdsmiljøindsatsen.

Der er mange progressive virksomheder, der siger, at det er på tide, at man belaster de virksomheder, der ikke gør deres arbejde ordentligt på området her.

Spørgsmålet er imidlertid, om alle de argumenter, der bliver brugt om bekymring for den fremtidige udvikling i arbejdsmiljøarbejdet, ikke bare er retorik. For hvordan får man alle de kønne ord om det vigtige i den forebyggende indsats til at hænge sammen med det forslag til folketingsbeslutning, vi senere skal behandle, hvor bl.a. Venstre og De Konservative – desværre også CD, har jeg lagt mærke til – vil ophæve den obligatoriske skriftlige arbejdspladsvurdering for mindre virksomheder, man vil liberalisere bedriftssundhedstjenesten, man vil hæve grænsen til 10 ansatte for, hvornår virksomhederne skal etablere en sikkerhedsorganisation, og så vil man afskaffe mål- og rammestyningen af Arbejdsmiljørådets og branchearbejdsmiljørådenes aktiviteter?

Tror de partier virkelig, at det, der skal til, er at skabe mere fleksible rammer? Set i lyset af de sidste 25 års erfaring er det så mere fleksible rammer, der skal til? Jeg tror det ikke.

Så er det jo også udpræget talerstolsretorik, når man siger, at man intet kender til næste trin i processen. Jeg ved fra indholdet af de ordførerindlæg, der har været, at alle har gjort sig bekendt med den aftale, der er indgået mellem forligspartierne. Og derfor ved man også, at der ikke er tale om et isoleret initiativ. Der er tale om